

היהודים והיהדות

באמצעריקא

— 14 —

אל המכישולים והקלקולים שרואים אנחנו במקום הנורא הזה, שמה בבתי המטבחיים הגדולים יש לו לכך שוחט בית וארון לעצמו, ופה מקום הפקר ממש, וכלם כמה שהם דרים בכפיפה אחת—שמה כהשוחטים המפורסמים והמומהים והמוהזקים מאה כהשוחטים שעוד לא הוהזקו ועוד לא יצאו להם מינוטין בעולם וקצה העם מרננים אחריהם כלם שוחטים היו מקודם בקהלת ישראל ושמשו הרבה שנים תחת יד רבנים ומורי הוראה וגם פה מתנהגים עצמם כשורה, ולא נשמע עליהם בשום פעם דבר מכוער, מלבד מה שהם בעצמם מרשינים איש על רעהו כנהוג בכל מלאכה—מה שאין הדבר פה—שכמעט תסרב העט לתאר את הדברים כמו שהם—לתאר כמו את כל הדברים המאוסים והמגונים, ואמנם טוב לנו לחיטות—כל הרוצה לדעת ילך אל המקום שהוא ויראה את הכל בעיניו ואנחנו לא נגרום בדברנו חלול הישם עוד יותר, אחרי כי אין כירינו לתקן, ולא נזכיר כי אם עוד זאת שלדאבון נפשינו רואים אנחנו שמה כפעם בפעם שוחטים כאלה אשר למדו תורתם על רגל אחת הודיש ימים טרם עזבם את ארץ מולדתם, או שהיו מישתמשים כמלאכה הזאת כגלגולם הראשון, אבל שהתו את דרכם והעבירום הרבנים ממשמרתם וכאו הנה ללמד את ידם מחדש, ויש אשר לא חלם אותם מעודם להיות שוחטים בישראל ואחרי שעבר עליהם יובל שנים במשא ומרתן ובמקנה וקנין, ובכל מיני המאורת, שבעולם, היו פה בין לילה לזובחי זבח ולשוחטים קצים (כלומר

שוחטי עופות) והמון עם ר' ובהם המימי דרך וישרי לב נוהים אחריהם אוכלים מזבחייהם ולא ידעו במה יכשלו.

מוכרי הבשר לבני ישראל פה, גם הם עומדים ברשות עצמם, ומלבד אחרים ומתי מספר. העומדים תחת הישגחה, הנם כלם בעולם של הפקר, ואין מי שיפקח עליהם, ולהתבונן על מעשיהם, והלא כל לשון ועט סופר להגיד ודהשמיע את המכשולים אשר בענין הזה בעיר הזאת, מהם אשר לא יבושו לקחת בגלוי ולעיני כל בחצי היום בשר נבלה ממש, ומוכרים אותו לאנשים תמימים, אשר חלון חנותם המשוחר בשטר ובאותיות גדולות ומוזהבות „בשר כשר“ ימשוך אותם אליהם, ומהם שישכילו כמעשיהם ויוצאים הם לכל הרעות—את הבשר לוקחים בבית המטבחים ומזבא אליהם בשיטה הותמות—ויטאר הדברים כגון הטחול, הלב, והכבד, וכדומה מחלקי הבשר שהנשים באמע ריקא לזהטות אחריהם קונים הם מכל עובר ושב, וגם בבית המטבחים מכל בהמה נבלה וטרפה, ובוה יגדילו מסחרם וימישכו את הקונים אחריהם, כי אשה עבריה פה—וגם הצנועות שבהן—תחקורנה יותר אחרי המקומות שיתנו בהם לרוב אלה הדברים שזכרנו, מאשר תדרשנה אחרי טבח נאמן. וירא אלקים, ומוטב להן גל של עצמות והתיכת טחול גדולה מחסידת הטבח ותמימתו ויראתו ובשר כשר שבחנותו גם יחר, והטעות אשר להמון בזה, יען לא שמעו מעודם בארצות מולדתם שידקדקו הרבנים על מוכרי הבשר, ושיחישו להעמיד

טבחים תלמידי חכמים ויראי ד', ואדרבה הגילים הם
 הם להיטוב את הטבח לעם הארץ וקל הדעה, והכשר
 שבהם לשתפו של עמלק, ובכל זאת לא נשמע בשום
 פעם כי יצא מכשול מתחת ידם, וכי יבואו הנה,
 ומכיריהם פה יגידו להם שהמוכר בשר אשר בשכנותם
 אינינו לזקח סחורתו על היטוק (מארקעט) לא יעלה
 על לב הזאיש הירוק (גרינער) לחקור עוד אחריו, כי
 הקצב אינינו רב ולא שוחט להתבונן על ערכו ואיכותו,
 ובעיניו ראה את החותם הגדול אשר על הבשר התלוי
 כמעל לחלון ביתו, מבלי לדעת ההבדל הגדול אשר
 בזה, והוא כי שמה בעירו הקטנה ידע השוחט בכל
 עת מספר הבהמות שיטהט, מספר הכשרות והטרפות,
 וגם מבלעדו הנה במקום קטן שמה בארצותינו על
 כל אבן שבעה עינים, והעם יודע את כל הנעשה
 והנשמע בחדרי חדרים ולא יכול הטבח היותר קל
 וגם הנכרי אשר לא מכני ישראל לעינות מבשולים,
 מה שאין הדבר פה, שאף אם יתאספו כל השוחטים
 להשיג ביהוד על קצב אחד, יכול הוא להטעות
 את כלם יחד, כי מי יכאנו להראות מה שאחריו
 בבית היטלג, ומי יכרוק את מה שיש לו בחורין
 ובסדקין, מן העצמות הברעיים והטלפים הקבים
 והברכשתורת, וכמה מיני כבדים וריאה וכיוצא בהן
 ממחמדי הנשים שכבר הזה עליהם מי חטאת ושנה
 והזהר לא לרכך את הבשר, או להסיר דם בעין שעליו,
 לקיים חזו מצות חז"ל הפוסקים, אבל להסיר מהם
 טנופס וצחנותם, כי כל נבלה וטרפה הנמכר פה בשוק

142
 1502
 6

היא על הרוכ מבשר ששהה יותר מג' ימים, ועל
 הטבח לדקדק אחריו בכל עת שלא יעלה לריח נהוח,
 וכה רפה היטעורוריה בעיר הזאת הגדולה לאלקים,
 ואלפי משפחות המימורת שוחלים ורועדים מנרנוד
 איסור ועבירה קטנה, לא חלים ולא מרגישים, כי אוכלים
 הם כל נבלה וכל פגור מובס, ועוד מברכים ומזמנים
 עליהם ואין מי שיזהיר אותם על דרכיהם, כי המשכיל
 בעת הזאת ידום, והפורח פיו לדבר בשער, אומרים
 לו שקול טיבותך ושריא אחורך.